

מ"ת 19958/03/16 - מדינת ישראל נגד זאור אבשלומוב, הייסם אל שמאלי

בית משפט השלום בראשון לציון

09 מרץ 2016

מ"ת 19958-03-16 מדינת ישראל נ' אבשלומוב ואח'

לפני כבוד השופטת שרון צנציפר הלפמן
המבקשים מדינת ישראל

נגד
המשיבים

1. זאור אבשלומוב
2. הייסם אל שמאלי

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עירית גלר

המשיב 1 באמצעות שב"ס

ב"כ משיב 1 עו"ד קדרי ועו"ד נבולסי

פרוטוקול - משיב 1

ב"כ המשיב:

אני מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ועם מה שנאמר בבקשה ועם מה שנאמר בכתב האישום ועם מה שמופיע בתעוד ממצלמות האבטחה שכל הארוע הזה מצולם. נאשם 1 שיתף פעולה בחקירה, מודה בכל מה שמיוחס לו. העברין העיקרי שזה נאשם 2 גם לפי החלטות בית משפט מחוזי שהערר נדחה לאחר שהחקירה הסתיימה ולא היה שיבוש הוא היה הדומיננטי. מוזהר לי למה מגישים כתב אישום משותף לשניהם כאשר שניהם התקוטטו אחד מול השני. איך אחד נגד השני בכתב אישום אחד, זה יתברר במשפט העיקרי בבית משפט ברמלה. ברגע שהנאשם הדומיננטי משוחרר בתנאים של מעצר בית בפיקוח, נאשם 2 חוסם את נאשם 1 עם הרכב שלו, חוסם אותו ממש, יורד מהרכב, ניגש לרכב שאותו אני מייצג, מכה אותו כאשר הנאשם שלי יושב על כסא הנהג בכמה מכות אגרופים בפניו ושובר לו את המפתח בתוך הסוויץ של הרכב ואחרי כן הלקוח שלי מנסה לפתוח את הדלת. הנאשם 2 בועט בדלת כמה בעיטות וסוגר את הדלת והולך. הלקוח שלי יוצא מהרכב, מכניס אולר לכיס שלו והוא מודה בכך ואז הנאשם השני לוקח משולש ושובר את המשולש על ראשו של הנאשם הזה שגם היה ב - 24:00 באישפוז. שלי בתגובה כיד להרחיק אותו ממנו שולף סכין וזה לא דקירה, גם לפי התעודה רפואי. זה עניין של הגנה עצמית.

עמוד 1

אפשר לעיין את המסוכנות באופן הרמטי, מדובר בנאשם חסר עבר פלילי שעבד כמאבטח בעיריית לוד, חי חיים נורמטיביים ואין הבדל בין הנאשם הזה שחי חיים נורמטיביים. בית משפט השלום עשה טעות כי לגביו חשב בית משפט שאין חקירה, וחשב שהחקירה צריך אותו להמשך חקירה בגלל זה האריך את המעצר שלו. אתמול ביצעו פעולות חקירה, יכולתי להגיש ערר אבל נתתי להם את כל הזמן שבעולם, אתמול בצהריים סיימו את החקירה. לדעתי אין הבדל בגלל שנאשם 2 זה ששחרר מואשם בשבעה אישומים, שלי מואשם ב - 4 אישומים, אלו לא עבירות שמצדיקות מעצר ולעשות הבדלה בינו לבין האדם הדומיננטי בתיק, גם לפי החלטת כב' הש' שטיין המשיב ששחרר הוא הדומיננטי.

אפשר לשחרר אותו היום ולהשוות בינו. במצב שלו מבחינת האישום קל מהאחר. יש לי שלושה ערבים, אמו אחי ובן דוד שעובד כמאבטח בשדה התעופה, מוכנים לקחת אותו למעצר בית 24 שעות ביממה, אני מבקש לשלוח אותו לתסקיר שהוא בתנאים מגבילים של מעצר בית ולהשוות אותו לעניין המשיב האחר ששחרר.

אני סמוך ובטוח שחברתי מסכימה לשחרור. אין לו גם עבר פלילי.

אחרי שהוא נעצר המשטרה השכיבה אותו על הרצפה, הנאשם האחר בנוכחות המשטרה בא ובועט בו בעיטה בראש, זה מראה על המסוכנות של הנאשם.

ב"כ המבקשת:

כב' הש' שטיין דן בעניינם של שני המשיבים ב - 7.3 כאשר בעניינו של משיב 2 הורה על שחרור בתנאים ובעניינו של משיב 1 הורה על המשך מעצר. כב' הש' שטיין כותב בהחלטתו בעמ' 5 "על אף שנראה כי הנהג השני (משיב 2) שדנתי בעניינו לפני מספר דקות והוריתי על שחרורו בתנאים הוא זה שיצא ראשון מרכבו ואף בעט ברכב החשוד, הרי שבהמשך החשוד הנ"ל (משיב 1) יצא שסכין בידו ובמהלך תגרה בין השנים דקר את השני..." ברור שבמהלך מעצר ימים נדרשות גם פעולות חקירה ברגע שפעולות החקירה הסתיימו אין צורך בדיון במסגרת מעצר הימים אבל גם בעניינו של משיב 1 באותו יום הוגשה בקשה להארכת מעצר מאחר והיה צורך לבצע פעולות חקירה נוספות. הבקשה הייתה אותה בקשה. להאריך את המעצר כי יש פעולות חקירה נוספות לביצוע כאשר המשטרה מבקשת שהפעולות ייעשו בזמן שהחשודים עצורים. את הבקשה לגבי משיב 2 כב' הש' שטיין דחה הוא אמר תעשו את פעולות החקירה שהוא משחרר בתנאים ואת הבקשה לגבי משיב 1 קיבל שתעשו את הפעולות שהוא עצור וקבע שיש הבדל לאור הסכין והפציעה שנגרמה למשיב 2 ומציין עילת המסוכנות חלה בעניינו. מגישה לעיון בית המשפט את פרוטוקול דיון המעצרים בעניין שני המשיבים.

אני עומדת על כך שיש הבדל רלוונטי בין שניהם.

אפנה לתעודה הרפואית בעניינו של משיב 1. נרשם שהוא התקבל למיון לאחר תקיפה ודקירה באמה שמאל, יש לו חתך של 4 ס"מ בחלק הדורסלי באמה שמאל. הוא נסגר בסיכות וההמלצה הייתה לטיפול אנטיביוטי, משככי כאבים והוצאת סיכות בעוד שבועיים.

חברי מבקש ואציג בפני בית המשפט ואין על כך מחלוקת זה גם עולה בכתב האישום שגם משיב 1 נחבל. מהתעודה הרפואית בעניינו עולה ראש פנים ללא סימני חבלה... יש רגישות בצלעות, משתחרר במצב כללי טוב.

כפי שניתן לראות מסעיפים 3 ו - 4 לכתב האישום הנאשם 2 החל להימלט, נאשם 1 היכה אותו, שניהם מאושמים בתגרה כי גם משיב 2 היכה את משיב 1 אבל כאשר משיב 2 התחיל להימלט, אם חברי מקבל את עובדות כתב האישום כמו שהם, בעובדה 3 כתוב שמשיב 2 החל להימלט מפניו בעוד נאשם 2 מתרחק מנאשם 1 כלומר לא באמצע התגרה ובשעה שהם מעורבבים אחד עם השני, הוא ביקש להימלט ובצדק כי נאשם 1 תקף אותו ואז נאשם 1 מוציא סכין מבגדיו שזה חמור שלעצמו שבן אדם נושא על עצמו סכין, ניגש לעבר נאשם 2 מכה ופוצע אותו. נאשם 2 שחלקו חמור אבל כשהוא ביקש להימלט מנאשם 1 והוא החל להתרחק ממנו נאשם 1 הוא זה שבא לקראתו, הוא זה שתקף אותו פעם נוספת, הוא זה ששלף סכין ופצע אותו. בהמשך הארוע מסלים גם מצד נאשם 1 וגם מצד נאשם 2.

אני לא מפחיתה מחלקו של נאשם 2 אבל מי שנשוע על עצמו סכין ולא מהסס על רקע סכסוך בדרך ללכת אחרי נאשם 1 שחסם אותו, לא היינו מוציאים סכין ודוקרים אותו.

אנו מתייחסים מאוד בחומרה לתיקי סכין. התופעה של נשיאת סכינים זה תופעה שאנחנו מצויים להילחם בה, זה תופעה שלא אחת התוצאות שלה הרוג גורל, במקרה הנ"ל זה נגמר בחתך של 4 ס"מ ביד אם זה היה במקום אחר או עושה לו חור בריאה הדיון הזה לא היה מתקיים. הפציעה לא חמורה במיוחד אבל עצם המעשה של בן אדם שנושא סכין ולא מהסס לשלוף ללכת אחרי בן אדם אחר ולדקור אותו באמצע הרחוב הוא בן אדם מסוכן ואני לא סבורה שיש מקום להורות על שחרור. המסוכנות ברורה וגם בית המשפט ידע להבדיל ביניהם ללא קשר לפעולות החקירה. פעולות החקירה נעשו בעניינם של שני המשיבים.

ב"כ משיב 2:

חברתי מתעלמת מהמשך כתב האישום שנפגע בידו ונחתך ב - 4 ס"מ סיכות הוא עוד ממשיך להתנפל עליו בנוכחות השוטרים, מכה אותו בידיו באגרופים, בנוכחות השוטרים, בועט לו בעיטה בראש.

ב"כ המבקשת:

לשני המשיבים אין עבר. לשלושת המפקחים המוצעים אין עבר.

ב"כ המשיב:

יש בפני בית המשפט שלושה מפקחים.

גב' יבדייב גיולנז, ת.ז 316690007:

מר פאיק יבדייב, מסייע בתרגום:

ש. את אמו של המשיב.

ת. כן.

ש. איפה את מתגוררת.

ת. בלוד.

ש. מי גר בבית.

ת. אני בעלי והמשיב.

ש. במה את עובדת.

ת. נקיון.

ש. באיזה ימים באיזה שעות.

ת. שש פעמים בשבוע בין השעות 18:00 - 22:00 למעט יום שישי שאני עובדת שלוש שעות.

ש. את יודעת מה אומרים שהבן שלך עשה.

ת. כן.

ש. מה.

ת. היה לו סכין. והוא חתך מישהו.

ש. את מוכנה להיות איתו בבית לפקח לשמור עליו. לוותר על העבודה.

ת. כן.

ש. את מוכנה לחתום עליו ערבות.

ת. כן.

ש. מה יקרה אם הוא יצא מהבית.

ת. אם הוא יצא מהבית אני ישר אתקשר למשטרה ואדווח לה. בכל מקרה אם במקרה הוא לא ישאר בבית יצא מהבית לא אאסס להתקשר למשטרה ואעשה כל מה שצריך.

אחיין של המשיב מר פאיק יבדייק, ת.ז 321983546 מוזהר כחוק לומר את האמת:

אני גר בתל אביב.

ש. איך תגיע מתל אביב אליו הביתה.

ת. יש מוניות אם צריך, יש רכב במשפחה שיכולים גם לבוא לקחת אותי.

ש. אתה מוכן לחתום עליו ערבות.

ת. וודאי.

ש. תהיה מסוגל להתקשר למשטרה.

ת. בוודאי, כל מה שנדרש.

ש. אתה יודע שזה יכול לקחת זמן כי לא יודעים להגיד מתי התיק יגמר, זה יכול לקחת שבוע וזה יכול לקחת חודשיים שלושה או יותר.

ת. או קיי.

ש. מה אתה חושב על מה שהוא עשה.

ת. אין לי מה להגיד.

ש. במה אתה עובד, אתה מאבטח.

ת. אני עובד כמאבטח בתעשייה אווירית ליד נתב"ג בלוד.

ש. יש לך נשק.

ת. אני לא נושא נשק. יש לי נשק שאני מזדכה עליו אחרי העבודה. אני עובד במשמרות אני יכול לתאם עם המשפחה, יש עשר שעות, יש 12 ויש שמונה שעות. בבוקר משעה 05:30 - 15:30. 07:00 - 19:00 או 15:30 - 23:00 ויש גם 23:00 - 03:30, אני יכול תמיד לשחק עם זה.

אחיו של המשיב, מר אמיל אבשלומוב, מוזהר כחוק לומר את האמת:

אני אחיו של המשיב. אחיו הגדול. אני גר בעכו. אני לא עובד, אני חותם פעם בשבוע יום רביעי בבוקר ואין לי בעיה ללכת לאמא שלי יש לה חמישה חדרים, אם צריך אשגיה יומיים שלושה ואחתום בלשכת התעסוקה. אני נשוי יש לי ילדה אחת.

ש. האמא עובדת כל יום 4 שעות. תוכל כל יום להחליף אותה.

ת. כן בטח. לא אזניח אותו זה בטוח.

ש. תוכל להתמיד מזה באורך חודשים מעכו ללוד.

ת. זה לא בעיה.

ב"כ המבקשת:

הוא החזיק סכין ולא היסס להשתמש בו.

מר אמיל אבשלום:

לשאלת בית השמפט, הכתובת שלי בת.ז היא בעכו. אשתי כבר עם הילדה עברו ללוד. בגלל שאני חותם אני נוסע לשם פעם בשבוע וחותרם, אין לי ברירה. אנחנו גרים בשדרות ירושלים 10/15 ראשון לציון.

אבא שלי לא נמצא פה. הוא מדבר עברית. הוא נהג הסעות. לשאלה באיזה שעות הוא עובד, אני משיב, יש לו סידור, כל מיני שעות.

אין לי בעיה לעבור לגור אצל אמא שלי.

ב"כ המבקשת:

האם לא תוכל להיות אפקטיבית מאחר והיא לא מדברת עברית. אם היא לא תוכל להתקשר למוקד 100 להודיע.

ב"כ המשיב:

במוקד 100 יש מלא שפות.

אמו של המשיב:

אני יודעת קצת עברית (בעברית). אני יודעת להתקשר למוקד 100 למשטרה.

לשאלה אם הבן שומע למה שאני אומרת, כן ברוך השם.

החלטה

כנגד המשיב וכנגד משיב נוסף הוגש היום כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תגרה, החזקת סכין והכשלת שוטר. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מעובדות כתב האישום עולה כי המשיב השני נסע ברכב בסמוך לרכבו של המשיב. בעקבות ויכוח שפרץ בין השניים על מתן זכות קדימה בכביש, המשיב השני הגיע משמאלו של המשיב במהירות עם מכוניתו, בלם בפתאומיות וחסם את נתיב נסיעתו של המשיב בכך שהעמיד את רכבו באלכסון. המשיב השני יצא מרכבו, ניגש לרכבו של המשיב ובעט בחוזקה

בדלת הנהג שנפתחה אותה עת על ידי המשיב.

המשיב השני הכניס ידו מבעד לחלון הנהג של רכב המשיב והיכה אותו באגרופים. הנאשם השני ניגש לרכבו, פתח את תא המטען, הוציא ממנו משולש אזהרה והיכה באמצעותו בידו של המשיב, שיצא אותה עת מרכבו. המשיב החל להכות את המשיב השני, שהחל להימלט. מיד ובסמוך לאחר מכן ובעוד המשיב השני מתרחק מהמשיב, הוציא המשיב מבגדיו סכין, ניגש לעבר הנאשם השני והיכה אותו בגופו ופצע אותו באמצעות הסכין.

בהמשך ניגש הנאשם השני לרכבו של המשיב וניסה לשלוף את מפתחות הרכב שנשברו בתוך הסוויץ'. לאחר התערבות של שוטרים שעברו במקום במהלך שיחה של המשיב עם השוטר, היכה המשיב השני באגרופו בפניו של המשיב פעמיים.

ב"כ המשיב טענו בדיון, עוד בטרם קיבלו את חומר הראיות לידיהם, כי יש לשחרר את המשיב בתנאים כבר עתה. לענין זה טענו באי כוח המשיב כי הנאשם השני שוחרר על ידי שופט מעצר הימים ביום 7.3.16 בתנאים; כי המבקשת ערערה על החלטה זו אך בית המשפט המחוזי אישר את החלטת השחרור. נטען כי לאור מעורבותו הגדולה של המשיב השני בארוע לא ניתן להפלות בין המשיב לבין הנאשם השני ויש להורות גם על שחרורו של המשיב.

ב"כ המבקשת מתנגדת לבקשה. היא עומדת על המסוכנות שבביצוע העבירות המיוחסות למשיב, סבורה כי קיימת אבחנה בין המשיב לבין הנאשם השני בשל השימוש בסכין ומתנגדת לשחרורו כבר עתה.

במעמד הדיון הוצגה לבית המשפט חלופת מעצר. נשמעו שלושה ערבים: אמו של המשיב, אחיו של המשיב ואחיינו של המשיב. הוברר כי שלושתם ללא עבר פלילי, מבינים את משמעות הפיקוח הנדרש ומוכנים לפקח על המשיב ככל שיידרש.

באי כוח המשיב הסכימו שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה. קיימת עילת מעצר, מעשיו של המשיב מקימים עילת מסוכנות. יש לראות בחומרה רבה את השימוש שעשה המשיב בסכין שנשא באמתחתו, וזאת לאחר שהנאשם השני כבר התרחק מן המשיב. אין ספק שמדובר בתגובה לא פרופורציונאלית לארוע שיש לראותה בחומרה רבה ומעידה על מסוכנותו של המשיב. יחד עם זאת, אין בידי להתעלם מכך שהנאשם השני, מחולל הארוע, שוחרר לפני מספר ימים. החלטת השחרור אושרה על ידי ערכאת הערעור. הגם שמדובר בתיק גבולי מאוד בשל השימוש המתואר בסכין, עקרון השוויון ואחידות בין הנאשמים המעורבים שניהם בתגרה, מובילני למסקנה כי יש להורות על שחרורו של המשיב בתנאים, תוך פיקוח הדוק של המפקחים מהם התרשמתי בדיון. עוד אדגיש כי מדובר במשיב ללא עבר פלילי שעבד כמאבטח בסיוע עירוני לוד עד למעצרו.

לאור האמור, מורה כי המשיב ישוחרר בתנאים הבאים:

1. מעצר בית בית מלא עד החלטה אחרת, בביתו של המשיב ברח' בן גוריון 21 לוד (בכתב האישום נפלה טעות בכתובתו של המשיב 1), בפיקוח לסרוגין של אמו של המשיב, גב' יבדיב גיולדזה, ת.ז.

316690007 ואחיו מר אמיל אבשלומוב, טלפון 0527995986, והאחין מר פאיק יבדייב, ת.ז. 321983546.

2. על המשיב להתייצב במשטרה על פי דרישה.

3. איסור יצירת קשר כלשהו עם המעורבים בארוע.

על מנת להבטיח את תנאי השחרור על המשיב לעמוד בתנאים הבאים:

1. הפקדה במזומן בסך 3000 ₪.

2. חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪.

3. ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ שתחתם על ידי כל אחד מהערבים.

לא ימלא המשיב אחר התנאים האמורים, ישאר במעצר ויובא ביום 10.3.16 בשעה 08:30 בפני שופט תורן.

יפר המשיב תנאי מן התנאים האמורים, יעצר ויובא לפני שופט תורן תוך 24 שעות ממעצרו.

שרות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינו של המשיב.

נדחה לדיון בבקשה ליום 31.3.16 בשעה 08:30

המזכירות תשלח עותק מהפרוטוקול לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ט אדר א' תשע"ו, 09/03/2016 במעמד הנוכחים.

שרון צנציפר הלפמן , שופטת